

Færøerne har den Mislighed, at Straffen er af den Bestaafenhed, at den ikke godt kan anvendes paa Grund af dens aldeles urimelige Strengthed, idet nemlig Overtrædelse af Forbudet mod Fremmedes Fiskeri under Færøerne skal efter den bestaaende Lovgivning drage til Følge Konfiskation af Skib og Ladning, og desuden korporlig Straf for den Paagjældende. En saadan Straf kan der praktisk ikke godt være Tale om at bringe til Anvendelse. Som Følge deraf er det, for at gjøre Bestyttelsen for Færingerne i den Henseende effektiv, foreslaaet i Lovforslaget at indføre mere med Forsøelsens Natur stemmende Straffe for Fremmede, der fiske paa Søterritoriet eller tilberede deres Fangst i Land. Ligeledes er der i Lovforslaget indført nogle Bestemmelser, sigtende til Eftersyn af fremmede Fiskerskibe, som sette sig i Forbindelse med Land, navnlig for at høre Kvarantænehensyn, og at lille Gebyr er i saa Henseende indført for den Embedsmand, som foretager Eftersynet, hvilket er et Middel til at fikre sig, at dette sker.

Det andet Lovforslag indeholder en Forandring i Loven af 21de Marts 1855 og gaar dels ud paa at ophæve en Afgift af fremmede Skibe, som nu svares under Navn af „Anterpenge“, dels ud paa forhøje betydeligt Betalingen for visse Handelstilladelse paa Færøerne, som nu koste 4 Kr., men hvor Betalingen foreslaas forhøjet til 100 Kr., for i den Henseende at hævne det Misbrug, som nu for Ilden finder Sted derovre, at næsten overalt, hvor der er 2—3 Gaarde, nedsetter der sig en Handelnde, hvad der i flere Henseender har skadelige Følger for Befolkningen.

Disse to Lovforslag tillader jeg mig at fremsætte og anbefale til det høie Things Belvikke.

Formanden: Exemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

(Lovforslaget findes i Tillæg C; eneste Behandling i Folkethinget findes i detses Tidende Sp. 1706 ff).

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Vindringsforslag:

Af Carstensen, Suel og Møgen:

Forslaget affattes saalydende:

§ 1.

Som Tillæg til de i Finantsloven af 16de April 1880 opførte Udgifter bevilges de til den i nedenstaaende Paragrafer omhandlede midlertidige Lønningsforbedring medgaaende Beløb, anslaaede til

af Statskassen	800,000 Kr.
- den grønlandste Mission	1,400 —
- Universitetet	20,200 —
- Kommunitetet	400 —
- den polytekniske Sæveanstalt	1,400 —
- Søns Akademi	5,200 —
- det lærde Skolevæsen	27,800 —
- Døstummeinstituttet	1,600 —
- Seminariefonden og Seminarierne	5,000 —
- det kongelige Akademi for de skønne Kunster	1,200 —
- Blindelinstituttet	840 —

§ 2.

Al de faste Pengeindtægter — saavel Lønninger og personlige Tillæg som faste Veberlag for Naturalhjælper — der umiddelbart af Statskassen eller Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finantsloven, ere tillagte Embeds- og Bestillingsmand, ansatte i Embeder og Bestillinger, for hvilke Lønningen er bestemt ved Lov eller ved de aarlige Finantslove, tilstaaes i Finantsaaret 1880—81 som midlertidig Lønningsforbedring under Sagttagelse af de i det Følgende givne nærmere Regler

af de første 2,000 Kr. . . . . 12 pCt.

og af de næste 2,000 Kr. . . . . 8 pCt.

Tillægsbeløbene afrundes til hele Kroner, idet det Overskydende bortfalder.

§ 3.

Kontorholts- og Befordringsveberlag, Hesteholds-, Opholds- og Dagpenge saavel som andre lignende Godtgjørelser for særlige ved Hensæten foranledigede Udgifter komme ikke i Betragtning ved Beregning af den i § 1 nævnte Lønningsforbedring.

§ 4.

1. Nærværende Lov finder ikke Anvendelse paa Embeder, som hovedsagelig lønnes med Sportler, eller paa Ministrenes Lønninger.
2. Ligeledes ere Bestillingsmænd, som udelukkende lønnes af samlede, til Administrations Raadig.